

ДІЛО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
 Львів, Ринок 18., II. пов.
 Конт. почт. ш. адм. 26.726.
 Адреса тел.: „Діло—Львів“.
 Число телефону 565.
 Рукописи редакція не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА
 в Австро-Угорщині:
 місячно . . . . . 5— К.
 чвертьрічно . . . . . 15—
 піврічно . . . . . 28—
 цілорічно . . . . . 56—
 у Львові (без доставки):
 місячно . . . . . 4— К.
 чвертьрічно . . . . . 12—
 піврічно . . . . . 22—
 цілорічно . . . . . 44—
 в Німеччині:
 піврічно . . . . . 28— М.
 цілорічно . . . . . 56—
 За зміну адреси платиться 50 с.

Ціна оголошень:
 Рядок постійної, двохвищової або трьохвищової вартості 1 К. в розмірах 1-96, в розмірній частці перед або по вказівці 2 К. Шпорується 2 К. Складатися можуть на місяць, три місяці, півроку і роком вперед.
 Особливі угоди за особливими умовами.
 Одна примірник виходить у Львові 16 с. на провізій 20 с.

Видає: Видавничий Спілка „Діло“

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Організація душ.

Львів, 18. вересня 1918.

Вже наспівані перші вісти про те, як ставляться австрійсько-польські адміністраційні влади до українських маніфестацій проти піддання українського народу Галичини під вороже ярмо. Вони їх просто забороняють.

всіх без винятку синів і дочок українського народу в Галичині. Доконаймо цього, щоб не було ні одного галицького Українця — де б він ніині і не був: при щоденних заняттях у рідній хаті, чи в ярмі накиненого йому нинішнього страшеною порою тяжкого обов'язку, — котрий не розуміє, що йому і його нащадкам гро-вить вічна неволя, і котрий не був би готовий вложити в жертви все, свою кров і своє майно,

щоб грозу сю відхилити. Доведімо до того щоб із свідомістю небезпеки і з рішучістю ді-ла йшла в парі готовість кожної хвилі стати в обороні того, що найсвятіше кождому наро-дови і його волі.

Організуймо українські душі. Організації такої не можуть нам заборонити навіть п. к. австрійсько-польські влади.

За поділ Галичини і ратифікацію берестейського мира.

Теребовля, 14. вересня 1918.

Дня 10. вересня с. р. о 2 год. по полудні відбулися в Теребовлі народні збори, на яких явилася вся українська інтелігенція та понад 5000 що найчільніших людей повіту, а на яких явився посол Колеса і зложив посольське звідомлення. Посол порушив насамперед най-важніші політичні події в останніх часів, об-говорив австрійську політику супроти україн-ської справи, непримириме вороже становище австрійських Поляків проти поділу Галичини, вказав на їх усильні заходи, щоби наша земля пішла під Польщу, та заявив, що супроти те-перішнього правительства, яке йде на руку По-лякам, УПР. виступить з найострійшою олози-цією. По сім поставив прийняті оплесками слі-дуючі резолюції:

1. Домагаємося безпрозолочного затвер-дження і виконання берестейського мира в ці-лій основі, а протестуємо проти наміру Поля-ків, щоби загартати Холмщину, Підляшє і Схід-ну Галичину.

2. Домагаємося поділу Галичини і сполуки усіх українських областей нашої держави в о-ден український коронний край з окремим соймом, намісником і окремою українською ад-міністрацією.

3. Шлемо притіг українській державі ба-жаючи їй повної самостійності і сполучення усіх українських земель.

4. Збори одобрують перехід українських послів до опозиції і звивають УПР., щоби ви-трвала в рішучій і консеквентній опозиції до теперішнього правительства так довго, доки не будуть сповнені в цілій основі принципиальні політичні домагання українського народу в Га-личині, висловлені в 1 і 2 резолюції.

Дальше порушив посол справу господар-ської, вказав на покривдження нашого народу на тім полі та на беззравні поступовання властей з нашими селянами. При тій нагоді порушив також всі важніші законні розпорядки, видані з причини воєнної господарки, як справа при-чників, евакуованих, реквізицій, відбудови краю і т. д. і поставив слідуочі резолюції, які одно-голосно прийнято

1. Домагаємося в справах господарських окремого Центрального Уряду для відбудови

Східної часті Галичини в особливим угляд-ненням українського селянства.

2. Домагаємося приспінєння відбудови українських осель, а також шкіл, церков, чи-талень, громадських домів і всіх культурних наших інституцій.

3. Домагаємося увільнення рідничого на-селення від війська для управи піль і відбудови осель, а також увільнення учителів і сільських ремісників в таких розмірах, як се переэдено на Угорщині.

4. В околицях діткнених війною, знище-них або навіщених неврожєєм жадєємо повно-го знесення реквізицій, а в цілій Східній Га-личині значного їх обмеження.

5. Жадєємо чимскоршого переведення оцін-ки воєнних шкід і вилат за воєнні чинитби і шкоди.

Не залишив Ва. п. посол і просвітних справ — вказав на згані всім кривди нашого народу на тім полі, по чім поставив рівнож оплесками прийняті слідуочі резолюції:

1. Жадєємо негайного відбудованнє і ре-активованнє українських шкіл в українс. селєх, обсадження їх учительськими силами, яких треба увільнити з війська, а зглядно перезєсти в захі-дній Галичині.

2. Домагаємося удержавненнє українських прив. гімназій і учительських семинарій.

3. Жадєємо взагалі українзації штільни-цтва в Східній Галичині та штільної адміністра-ції відчовідно до наших принципиальних дома-гань на сім полі.

4. Жадєємо безпрозолочного заснованнє українського універзитету в Львові.

Наконєць порушив Посол справу адміні-страції політичної, в якій збори жадєдали пря-верненнє автономії наших громад, усунєннє державних комісарів та українзації політичної адміністрації в Східній Галичині.

По сім звідомленню забарали голос по-одинокі наші селяне, які то вказували наржні надужитя то просили поради, а коли дискусія вичерпалася — збори ухвалєни серед бурі оп-лесків вєтуж довіря українському ктєбови взагалі, а зокрема послови др. Колеса; по чім учасники зборів ровійшлися піднесєні на духу і з сильною вірою в побіду слушної справи.
с м.

Скликання делегацій.

Відень, 17. вересня 1918.

„Korresp. Austria“ доносить: Президент ав-стрійської делегації праєт Гаввер на прошеннє гр. Буріана відбув з ним конференцію в справі осінної сєсії делегацій. Гр. Буріан годиться на скликаннє сєсії. Речєнєць мавби бути 15. жовтня.

Турецький посол на Україні.

Київ, 14. вересня.

Вчора 13. вересня о 11. год. ранку прибув курієрським поїздом з Відня надзвичайний по-сланник і уповноваженний міністер Туреччини, акредитований при українським уряді, п. Мухтар-Бей в урядовцях свого посольства.

На київським двірці зустріли його пред-ставники міністерства закордонних справ, др-р Галіп і п. Білєчкін, представники генерального штабу і представники азербейджанської репу-блєнки. Др Галіп привитав в особі посла пер-шого представника Туреччини в столиці вільної незалежної України, після чого посол, подяку-вавши за сердечний прийєм, зі своїм почетом посїдував у „Палєст-Отеєль“, де йому відведені апартаменти. Для урядовців погодєства кімнати відведені в готєлі „Петроград“.

З нагоди приїзду турецького посла пише „Н. Рада“:

Відновленнє дипломатичних відносин між самостійною Україною та отоманською імпе-рією відноситься до часів берестейського мира. Тоді вперше зустрілися представники нашої

Річ очевидна, що замість прилюдних ві-сїбуватимуться збєри, обмежені на запроше-них гостей, і що на зборах сих будуть приняті такі резолюції, які мали буть приняті пу-блицистичними вітаннями.

Голосу нашого народу таки не вдається вимєти заганити. Маніфєстаційний протєст таки вимєтється — чи воно подобєється австрій-сько-польським „другам“ українського народу, чи їм дїйдє сей голос скрізь туди, куди повинен дїїти. Одно тільки вдається забороняти віч-ностєти нашим другам: маніфєстація наша на-вєдєна, обмежена числом запрошєних, з при-лучєннєм річи не може буть така мєгуча, ефектов-на, голосна, якою вона безсумнівєно булаб, якби наші народня маса мала під австрійсько-поль-ською владою свєбєду вислєвлювати свою волю.

Зосїбна далеко єстанється величавість на-ших маніфєстацій пова „величавість“ польських маніфєстацій з другої половини лютого 1917 ро-ку, уладженних під пєкрєтом п. к. австрійсько-польських властей всіх дїкастерій з нагоди від-криттє берестейського мира в Україноє. Хєч-ємо як хотїли, то не зможемо тепєр так щєро маніфєстувати нашої державної лєєвєльностє наших дїнастичних почувєнь, як їх тоді, в другій половині лютого 1917 р., при енергїчній участі австрійсько-польських п. к. органів і під високою протєкцією п. к. властей, ма-ємо свєбєдєну свєбєду виявляти наші братя

Де нам до такої свєбєди! Як нам і дума-ємо про такі маніфєстації?!

Однєчє нежеє тільки в маніфєстаціях річ? Ні. Маніфєстації се тільки одна частина — єднє, що важно, єднєчє не найважнїйша — то є морально-полїтичний процес, який суджено переживати. Проглєсєннє на зєврєх нашу волю, постанову й рїшеннє — се тільки одна частина тої праці, праці освідєвляючої й орга-нізаційної, яку мусимо переводити в середині народної маси.

Праєє ся — се праєє над органі-зацією душ українських.

Організуймо українські душі, вїжємо не-вїжємо нїтєками свєдємостє і рїшучостє душ

держави в представниках держави турецької і була заложена підвалина тих дружніх взаємовідносин, що по заключенню мира привели до Царгороду по віковій нереві нашого тимчасового посла М. Левицького, а вчора до нашої столиці турецького посла і уповноваженого міністра отоманського уряду Мухтар Бея. Відношенні взаємовідносини зараз, як бачимо змінилися і розвинулись в постійні дипломатичні стосунки.

Не можна не згадати з почуттям глибокого задоволення, що дружні відношення сучасного отоманського уряду виявляються і раніше; великий везір Таваат паша являється відомим прихильником України вже за часів царату. Ще тоді він цікавився українськими діями і не один український емігрант вдячний йому за теплу і сердечну допомогу.

Під час зав'язання дипломатичних зв'язків він, як і міністер закордонних справ Надім-Бей

своїм цінним відношенням полекшували діяльність нашого представництва в Константинополі. Не є також невідомим для нас і сучасний посол п. Мухтар-Бей. Він ще за часів своєї діяльності в турецькому міністерстві закордонних справ, де він в давня вклався як видатний дипломат, мав нагоду виявити свою ширшу прихильність до України, а разом з тим і глибоко ознайомитись в кардинальних справах нашої державності. Звідки цьому в його особі ми знаємо людину, котра не є для нас чужою, в відношенню котрої до України ми від давня певні, і тому персонально це призначення України повинні вважати, як особливо приємне. Будемо сподіватися, що й надалі зав'язані новому послові тим більше зближаться й зміцняться дружні стосунки держави української й отоманської імперії тим більше, що в них так багато спільних інтересів першорядної ваги.

літарних успіхів союзників, остаточно в останніх місяцях. Одне ж не остаточно в палаці Бурбонів заявляють, що вони в мість вітчизни, повна рівноправність, вільність всіх поневолених народів, винятковою Сі шлі означено в грудні 1916 в коті до Франції не змінилася. Навіть неуприлюднені, не вважають уже оружною побідою союзники не сумніваються, що їх справи за певнять здійснення їх програми, про яку ну не може бути мови.

В Англії.

На свіданню королівського колегіального інституту для представників колегіального членів кабінету Бальфур промови вказують словив свою думку про ноту Австро-Угорщини. Застерігшись, що ще не порозумілися з рішачими та що скаже тільки своєю думкою, Бальфур сказав, що пропозиція конференції могла би серед відповідей обставини не дають вигляду на успіх конференції. Бальфур вказав на успіх конференції, дає на вичищення від кодованого нісю на большевиках, опісля на зв'язу територій, під якою розуміється також Львотарингія, — і запитав, як можна серед конференції. Доки керманічі успіху від такої до рішення, згідного з тим, що наші союзники права і многа, такі конференції не приносять користи. Даві Бальфур зазначив, що в ноті послабити їх. Тому зона не наблизить не пристрасно бажаного нами почесного миром, не тільки поклав би кінець теперішнім ням, але також дав би залорук, що наші не муситимуть передати таких самих територій.

З англійської преси.

"Daily Express" пише: Мир в Німеччині доки Німеччина не понесе своєї відповідальності за зборину війни і не пригне свого народу проти свободи, цивілізації й безпеки Європи. Демократія має тепер керму світової політики, мілітаризм захтаній, жирокий мислять невзятим доказом цього.

"Daily Telegraph" пише: Мусимо набачити Німеччину свідому сесії війни і задержати або провід німецької політики мусить перейти в інші руки, які зможемо говорити про мир.

"Morningpost" пише: Німеччина мусить бити побита і признати свій погром.

"Manchester Guardian" домагасться, щоб

Антанта дасть відмовну відповідь.

Австро-угорська нота маневр Німеччини. — Німеччина мусить бути побита і примушена признатися до своєї вини й жалувати на неї. — Демонстрація держить керму світової політики.

Львів, 18. вересня 1918.

Відомості, які приходять про прийняття ноти Австро-Угорщини в державах антанті, не остигають ніякого сумніву, що пропозиція гр. Буріяна буде відкинена.

Державні мужі, політики і преса держав антанті згідно заявляють, що нота Австро-Угорщини є новим маневром Німеччини, який має за ціль заманити держави антанті до конференційного стола, ослабити воєнну енергію народів антанті, а тимчасом скріпити свої мілітарні сили. Хоч нота визала самотньо Австро-Угорщини, по тім б. ці твердо переконані, що се робота Німеччини. Нота датована в Відні, але укладає в Берліні, — пишуть англійські і французькі газети.

Заявляють по тім боці, що нота зовсім не є висловом навірення осердих до демократичних принципів, тільки вимусили її теперішні успіхи антанті і страх перед повним мілітарним розгромом. Німеччина страждала віру в свою мілітарну побіду, тому хоче миритися, — пишуть газети держав антанті, висловляючи при тім певність, що армії антанті віднесуть таку побіду, що примусять Німеччину і її союзників прийняти умови мира, які будуть всевітним тріумфом демократії.

З ноти Австро-Угорщини — така думка в державах антанті — зовсім не видно, щоб осередні держави годилися на демократичні принципи Вільсона. А промова віцеканцлера Німеччини Паєра потверджує таку цінку ноти. Паєр хотів би задержати німецькі захоплення на Схо

ді, вважає Ельзас і Львотарингію ненарушимою частию державної території Німеччини, не думає про відшкодування для Бельгії, тільки сміє ще говорити, що Німеччина має моральне право жадати відшкодування, якого великодушно зрікається. Все те свідчить, що справедливий, демократичний мир з Німеччиною неможливий.

В теперішній стадії війни найбільш рішачим чинником є Америка. Звідти приходить відомість, що Вільсон має видати новий маніфест, в якому має вказати конечність дальшого ведення війни й таявити, що посередництво неутраляних держав в справі, мира антанті взяла би за образ.

Все те свідчить, що нота Австро-Угорщини не принесе мира, що світ мусить бути приготований на дальшу війну.

Наради союзників.

В Парижі має відбутися нарада союзників над відповідь на ноту. Наради мають бути дуже сисовні, тому відповіді кожна дждидати аж за кілька днів. Що відповідь буде відмовна, се певне; годить тільки о те, в якій формі наступити відмова.

"Petit Parisien" доносить, що правительства держав антанті звернуться не стільки до державних мужів, скільки до народу і повірною союзу.

Франція певна оружною побідою.

Азас ось як представляє настрої в Парижі: Ноту Австро-Угорщини вважають вислідом мі-

ся акція за целібатом у формі заиджування духовництва жонатого. Найінтересніший епізод тої акції припадає на 1835—1836 рр., значить, саме на рішачий момент нашого національного відродження в Австрії, що, розуміється, застугує на увагу.

Орган лат. біскупа в Перемишлі "Przyjaciel Chrześcijański Prawdy", що й серед гр. кат. клира мав чимало предплатників наслідком припучення ординаріатів, дозволив собі в 1835 р. заатакувати гр. кат. жонате духовенство таким твердженням: "Dozwólmy żenić się kapłanom, a podpiszemy tem razem katol. czynomowi zgubę do zwólmy z nić się świadnikom, a wkrótce i spowiedź ustanie, bo wielu lekć się będzie, by na ich małżeńskiem tajemnica ich spowiedzi nie została wyjawiona".

Це твердження знайшлося в рецензії на книжку Йос. Гері. Шмітта в періоді лат. каноніка Фр. Сярчинського п. в. "Zgodność i Różność między wschodnim i zachodnim Kościołem". Названаж книжка, як це вислідили митроп. Мих. Левіцький і еп. Ів. Снігурський при допомозі каноніка Мих. Гарасевича, не доставши цензурної апробати в рукописі 1826 р. у Львові, появила в 1831 р. надрукована коштом польського революційного правительства в Варшаві, відки її в часті примірників, уртованих від російської конфіскації, перепачугали польські емігранти до Галичини і в редакції біскупського органа знайшли для неї одушевлено-трихильного рецензента.

Доклади йше повірне переказу з німецьким оригіналом показало, що переказчик Сярчинський, бувший директор обліотеги "Національного Інституту ім. Оссолінських", сфальшував своїми додатками основну ідею автора. Бо толи у Шмітта, як і в його вилаву Фр. Шлігеля, було метою вказати близьість духу Церкоз і можливість погодження їх, то з додатків Сярчинського визидало зовсім протилане. На даром Сярчинський вже 1809 р. схилив на сторону польських революціонерів, що в 1824

р. перешкодило йому в остаточно біскупській катедрі в Перемишлі. Згідно з фальшованим Сярчинського вилаву і рецензії на вилаву органі біскупа Корчинського. Заких вона вилася, біскуп Корчинський, котрий своїм застаноріше зазвдував поперту еп. Снігурського, осмілився до тої міри, що примірник книжної книжки передав митроп. Левіцькому в побою — написати рецензію. Рецензію написав митрополит, але едемисний канонік Механіцький, що й придалася, одначе не до рецензії в органі перемиського біскупа.

Дня 1. мая 1835 р. еп. Снігурський вилаво до Відня цісареві Фердинандові І. сильнотуртоване зажалення на біскупа Корчинського, оджене в порозумінню з митрополитом, з підписання Григ. Якимовича. До уст ого прирешення того зажалення цісареві прийшло нездовольство, бо 12. липня тогож року підчас прийрешення обох вилавок на послухання в цісари.

На письменній і устній зажаленню вилаву у цісари не скінчилося. В літі 1836 р. сепару нечуваний ранше рух серед галицького гр. кат. духовництва по всіх декататах. Підійти широкі серіями соборчики в рефератами в обороні нашого клира і з протестами проти зажалення тої клир в органі Корчинського. Відповідно накласти була безпардонно критика псевдоцелібату. Деякі реферати своєю стилізацією передавали славний лист Оржеховського до Юлія III. На знак згоди з референтом давали реферати на соборчиках відписувати всім універсам. З численними підписами висилали їх у Львів до консисторії. На основі їх еп. Снігурський владив друге зажалення до цісари в імені галицького кат. духовництва й висилаючи його в Відень 12. вересня 1836 р., долучив кращі реферати кількох деканатів.

Крім того в обороні жонатого духовства висувив перемиський канонік Томіалянський, написавши відповідну доповідь передаючи її в губернію в цілі остаточної дії на емануальне друкування.

Проби введення целібату в гр.-кат. Церкві.

(Києв).

В першій половині XIX століття ширення гадки про потребу целібату в гр.-кат. Церкві виходило головню з резолюційних кругів польської суспільности, в таких організацій польських конспіраторів. Коли під кінець XVIII століття вже Костюшко вважав зовечню потрібним приєднання гр.-кат. духовства для справи польського повстання й потрудився для такого приєднання чимало з холмським гр. кат. єпископом Вакинським, то по нездатні польських революціях з 1809 і 1830 гр. повстання духовних провідників українського на олі для польської справи стало сдиною в найважливіших за дач польських революціонерів. На скільки їх акція заоплювала молодих кандидатів духовного стану в гр.-кат. семінариях, вона мала доволі замітні успіхи. Доказом того судові акти масових процесів ів засудами на гр.-кат. семінариях у Львові, Перемишлі, Відні в 30 их і на початку 40 их років. Трудніше було справлятися польським революціонерам з гр. кат. духовенством на парокіял, жонатим і семейним, хоч і серед нього закинуто сія так звично, що галицька губернія в 1835 р. мусла вже звертати на се увагу ординар іатам. Одначе не їх увазі і чуйності називають приписати менше число уявлених вочеліаторів серед татарого гр.-кат. дух венства. Було то заслугою священничих родів, передовим жінок свщеників. Навчені чужим духом, вони тремгли при своїй гадці, що й їх може зурти таке ж лихо, і як могли, так підлизували мужа та батька, щоб він не давсе обмотати непорочним людям. Ви ісім підлизувалися. Хата жонатого священника ставала для польського революціонера крипостою не до здобуття. Підлизувати ту крипосту, зрушити її в основах треба було завжди будь-яким способом. От і почала-

Українці, які забезпечуються в VIII-й військовій позичці через ц. к. австрійський військовий фонд від і сиріт, дістають поліси одновікового українського Товариства взаїмних обезпечень на життя і ренти „Карпатів“ у Львові, вул. Руська ч. 18. Колиб отже хто в Україні не одержав поліси „Карпатів“, тільки якусь іншу, то се могло статися тільки через недогляд, тому нехай повідомить про се зараз Дирекцію „Карпатів“. Зокрема просимо нашу інтелігенцію звернути увагу на сю справу і про всі випадки, де Українець обезпечений в VIII-й військовій позичці через ц. к. австрійський військовий фонд від і сиріт, через недогляд не одержав би поліси „Карпатів“, доносить Дирекції „Карпатів“.

СЛОВОТНА.

Четвер. 19. вересня 1918.

Н ж и і: греко-кат. Чудо Арх. і Мих. — римо-кат. Явухрія еп.
Вантра: греко-кат. Созонта мч. — римо-кат. Евстахія.

Львівський Нар. Театр Укр. „Бесіда“ у Львові. В суботу дня 21 вересня 1918 саяа Тов. Лисенка вул. Шашкевича ч. 5. „Гимн Нуджі“ образ з життя Жидів в 5 діях Белой. В образі цім змалювані живими красками глибокі стони бідного жидівського народа. В неділю дня 22 вересня 1918 „Безгаланна“. Нар. драма зі співами в 5 діях Тобидевича. Білети раніше можна набувати в Нар. Торговлі а в день вистави від год. 5 при касі театру. Початок точно о год. 1/8 вечером.

В кіні Коперник від суботи 16 с. м. прем'єра незвичайної, фантастичної драми в 4 діях а 2 частях п. з. „Сила прокляття“. І. часть: Зведення жидівки, II-га: Метя еспанки. Еялен Ріхтер виступає рівночасно в двох ролях: зраженої жидівки і мстивої еспанки. Добірне доповненне програми. Прегарна музична ілюстрація.

Курс начеркової геометрії на політехніці зачинає ся 20 с. м. Ближших інформацій удале „Тов. „Основа“ Львів, вул. Снядецьких ч. 1. 545 1-1

Красний Союз для збуту худоби стова рішечне зареєстр. а об'єж. порукою у Львові Озолінських 15 приймає вкладки до обороту і опрорентовау їх по 4 проц. від ста. 113 1-5

Тому, що запасний баталіон чортківського 95 п. п. перенісе до Станіславова — треба заповнення на военній альбом сього полку посилати на нову адресу: Редакція воєнного альбому 95 п. п. Станіславів. Ціна твору виносять в гарній оправі 40 К.

Кажок Українського Товариства Педагогічного ім. Бориса Грінченка у Львові прийме сейчас одну мужеску учительську силу до хлопчачої школи, вул. Гордецька ч. 95. Річна платня 1800 К. XXIII 2-2

Дня 22 с. м., то є в неділю о 2. год. по полудни відбудеть ся віче повітове в Лузі коло Самбора. Справа дуже важна, тж чуйні будьмо і явімся всі як оден в імє добра нашого народу. — За організацію політичну повіту суд. лудського о Богдан Теодозій Петряцький. 12 2-3

„Ukrainische Korrespondenz“ — український тижневик в німецькій мові. Кождий свідомий український громадянин повинен передплачувати сю часопись, бо якраз тепер українська справа дуже актуальна і треба чужинців як слід інформувати про наші політичні змішганя. Видавцем є голова Народного Комітету д-р Кость Левинський, відповідальний редактор посол Володимир Сингалович. Умови передплати такі: річно 20 корон, шірічно 10 корон. Гроші просимо слати: Wien XVIII, Karl Ludwiggasse 3/15. Просимо поспішити ся з заповненнями, щобн видавництво могло устанити наклад, що про теверішній дорожечі є дуже важке.

Народний фонд.
Зібрані датки належить переслати до Красного Союзу кредитового у Львові, Ринок 10., ч. вкл. кн. 5000.

Відповідає за редакцію д-р **ВАСИЛЬ ПАШЕНКО**

КОНКУРС

Уарава новозаснованої „Дівочої Бурси“ укр. пед. Кружка в Перемишлі подіє до відома, що прийме на мешкання і харч учениці всяких шкіл (виділових, торговельних, семинар) під приступними умовами а то: 80—100 К місячно в додатком харчів (після умов), щоб і менше засібним, замісцям ученицям дати спромогу в науки в згаданих школах користати.

Кандидатки мають мати властну постіль, сінник (по зимі і літцю), 4 пошевти, 4 покризала, 4 ручники, по 4 штуки біля, 6 хусток до носа, кошик. Зголошення просимо пересылати до 25. вересня 1918 р. на руки проф Ольги Ціпановської, Перемишль вул. Смоляки ч. 15. 3-4

НАДІСЛАНЕ.

Красний адвокат
Др. Евгеній Гвоздецький
веде канцелярію у Львові, ул. Красіцьких 6. 265. 12-7

ДЕНТИСТ
Д-р Ф. ГРУБЕР
Станіславів — Бельовоцького ч. 8.
Техніка в золоті, платині, ківчуку. 444 8-7

ГЛЯДУЮТЬ СВОІХ.

Прошу о подане адрес Панів:
Д-р Волод. Лисого з Тернопоя, тепер Inf. R. № 80 та Миколу Конька УСС. Зголошення на адресу: А. Пазлак, ровіс геітанте, Львів, головна пошта. 518 2-3

ОГОЛОШЕННЯ.

Товариство „Українська Захоронка“ у Львові п-требує сейчас учнів елькн. — Зголошується прощу лядно або письмено до Ва. П. Марії Федякової вул. Сякстуська ч. 48. Тамже дізнаються пегентки про услуги. XXI 1-2

Інструктори(в) для двох дівчат а 4 кл. народної і 4 кл. середньої школи глядає о. ів. Гривиня в Маковій п. п. Рабочій 541 1-2

Глядню інструктора до 3 дітей і 1 п: кл народної школи. — Зголошення на адресу: Остаковської Львів Пекарська 28 партер. 542

Машини в харчом, наїрдише при родні, на оплатою і довоєм виступала глядає надпор. А. Волощак. Для услуги преділеня жонітр. — Зголошення на адресу: Яз. Ядєвич, Брашевського 23. І і п. 543 1-3

Глядню товариша(ш) студій або жентор(ин). — Обовязком сто (єі) буде бодити ві знюмо на вкладки а об'єжж модерної філмології (українське, німецьке) вігизувати їх а об'єжж спільно дома перерабляти Голорар після умови. — Листаві зголошення слати на адресу: Андрій Волощак, Мшакець, п. Лютовська, Галичина. 544 1-3

Пешуюню учительним для павчотки, сейчас, на рік шкільний 1918-19 до науки (VII кл.). Пожидатим в визна фортепачку до даня п чатків. Рефлектуючі авдять подати услуги на адресу: о. Омелки Давидович, Тартаїа, п. п. в місці повіт Сокаль. 516 2-5

Павчотка, студентка університату пешуюне від 1-го жовтня у мебл. ованій комнати а електричним сятлом, уклавана газовой кухні, евангуально в опалом на зиму і харчом проз інтелігенті в родні. — Листаві зголошення до Азмілістрації „Діла“ під „Туркція“. 517 а-3

ЗАМОВЛЕННЯ

на великий
Календар-Порадник
в справах відбудови, воєнно-адміністраційних, військових і господарських на 1919 р. зладжений **Володимиром Целевичем і Юрієм Танчаковським** при співучасті найвизначніших фаховців правників і агрономів належать слати за попередним надісланнем готіакн в квоті **7 кер.** за оден прим. і **80 сот.** на поруч. пересылку, лиш і визлючно на адресу: „Календар Порадник“ Львів, Ринок ч. 10. І. пов.
Зі вглядю на брах паперу наклад Календаря невеликий. 539 1-4

Від 16. IX. до 16. X. 1918.

ВИСТАВА

малюнків і світлин
„Артистичної Горстки“ і „Пресової Клятки“
Українських Січових Стрільців.
— **Національний Музей** —
ул. Мохнацького 40. Львів.
Денно від 10-6.

Вступ 2 К., для шкільної молодіжн і військ.-вої мужви 1 К.

Пошуюню інструктора на цілий рік до ученика 1-ої кл. гімн. — Удержанє і платня після умови. о. Володимир Яримовч, Похівка, п. Богородчани. 532-2

АНТІН ОПРИСК

майстер столярський
має честь повідомити що по чотиролітній присутности отворив поновно свою роботу при вул. Ходоровського ч. 7. (бічна Лямар). Поручає ся ласкавим вглядом П. Т. Сусілюности. 540 1-4

Безплатний курс науки малюваня, моделюваня рисунків і точеня на колесі для хлопців і дівчат. Курсисти по скінченій науці будуть прийняті до фабрики кафлів і майолик. — Зголошуватись можна щоденно від 12-2 г. у к. Михайла Лукіяновича, вул. Потоцького ч. 31 (фабрика). 532-4

КАНЦЕЛЯРІЯ АДВОКАТА

Едварда Трусевича
радника двора
субствтута бл. п.

Івана Сас Комарницького
Львів, вул. Словацького 6.
інтерв'ює в справах о відшкодованя змиванні взынєня і воєнні убийства. 540-2

Двох хлопців до посилки

приймає Друкарня „Діла“. — Відоміє в Канцелярії Друкарні, — Львів, Ринок ч. 10. II. пов. від 8-12 год. перед пол. і від 1-4 по полудня.

Маркє Гіршенфельдер

фабрика складових частий до самоходів і літаків і фабрика металів та будівельних оукуть.
Львів, вул. св. Анни ч. II. а
Фабрика: Відень XIII, Anschützgasse 32.
Відень XV, Haberigasse 16.
Firsdorf коло Wiener-Neustadt (N. Ost). 289 12-12

Передплата на Україні

Річно	56 карбованців
Піврічно	28 "
Чвертьрічно	15 "
Місячно	5 "
Посинокне число	40 шагів.

В друкарні „Діла“, Львів, Ринок ч. 10